

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Somogyi Ede*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Byp.
(Hely)

1921. 8. 5

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Somogyi Ede

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX.

Somogyi Ede.

— 1852—1921. —

Pájdalommal jelentjük, hogy Somogyi Ede, az idősebb ujságíró-gárda egyik legszorgalmasabb és legérdemesebb tagja, a ki évtizedeken át tevékeny és hasznos munkatársa volt a mi lapunknak is, vasárnap délután hosszú és kínos szenvedés után hatvankilencéves korában meghalt. Olyan ember dőlt ki vele az élők sorából, a kéhez fogható munkabírási és szorgalom dolgában kevés van, a kinek egész élete nem volt más, mint munka, szakadatlan munka. Pihenést nem ismerő, emésztő munkavágya, mely figyelmét, érdeklődését és tevékenységét a legkülönbözőbb ismeretkörökre terelte és dolgoztatásra készítette őt betegségének egész ideje alatt is, párosulva gazdag nyelvtudásával, egészen különleges és érdekes alakjává avatta az ujságírókarnak, a mely igaz részvéttel fogadja elmulásának híreit.

Kaposvárot született és iskoláinak végeztével Lónyay Menyhért gróf miniszternek lett a titkára. Három évig dolgozott a nagynevű államférfi oldalán és a mikor megvált az állásától, az irodalomra adta magát. Első munkája a *Magyar Lexikon* volt, mit kásvártatva az *Ország-Világ* című szépirodalmi lap megindítása és szerkesztése követelt; később a *Nemzeti Ujság*ot szerkesztette, majd dolgozott az *Egyetértés*, a *Pesti Hírlap*, a *Neues Pester Journal* szerkesztőségében és 1892-ben a *Budapesti Hírlap* belső munkatársa lett. Betegsége következtében lépett ki néhány évvel ezelőtt sorainkból és azóta élete utolsó percéig mint bírósági tolmács működött. Mert Somogyi német, francia, angol, olasz hítes tolmács volt, de ezenkívül még hat nyelvből fordított, sőt a háboru kitörésekor nekifeküdt az orosz nyelv megtanulásának és ebből is leletette a tolmácsi vizsgálatot. Míg egészsége engedte, az ujságírói napimunkán kívül nemcsak a szótárirodalmat gazdagította (így például ötnyelvű szótárt is szerkesztett), nemcsak sok szépirodalmi művet fordított magyarra, de új és új tereken is érvényesítette tollát, a mikor, ha az ökleveles bírálatt sokszor nem mindenben értett vele egyet, mégis kevéssé ismert vagy elhanyagolt kérdésekre terelte a

nagyközönség figyelmét. Így például könyvet írt a szumirokról és magyarokról, továbbá testes kötetben *Emlékezzünk régiokról* címmel az emberiség történetét ismertette első feltűnésétől kezdve egészen a kultúra keletkezéséig.

Gyorsíró volt és mint ilyen egész ujságírói pályáján éjjeli munkát végzett. A bécsi, berlini stb. telefonos hírszolgálat volt a munkaköre és a testtelket emésztő munka és sok idejét lefoglaló tolmácsi működése mellett alkalmat tudott magának teremteni arra, hogy külpolitikai cikkeket írjon és a már ismertett irodalmi működést fejtsse ki. E mellett érdeklődött minden társadalmi kérdés és mozgalom iránt, csöndben pedig nemes passzionnak áldozott, a minő például a könyvgyűjtés.

Munkában eltöltött, harmónikus élet ért véget Somogyi Ede halálával és a mélységes gyászban, a mely családját éri, részt vesznek mindazok, a kik e derék emberrel régebbi vagy közelebbi időben együtt dolgoztak és megismerték nemes lelkét, jó szívét. Holnap, kedden délután öt órakor temetik el a rákoskeresztúri temető halottasházából.

Keszővárosi hazinyomda 1922